

சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானத் தத்துவம்

ச. சலோனி¹ & முனைவர் த.நாகம்மாள் (SS)²

67

¹ முதுகலை இரண்டாமாண்டு தமிழ், ² உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம்,

கோயம்புத்தூர் -043

19764naga@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சித்தர்கள் பொது வாழ்க்கை நெறிக்கு உடன் படாதவர்களாகத் தங்களுக்கென்று தனி வாழ்வியல் வழி முறைகளை உருவாக்கி நாடு, நகரம், மொழி, இனம் என அனைத்தையும் கடந்த இயற்கையோடு இயற்கையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் ஆவார். “சாதி, சமயச் சடங்குகளைக் கடந்து. சமூகத்தில் பயனுடையவை எவை, என்பதைப் பிரித்தறிந்து அவற்றுள் புதுமைகளைப் புகுத்துகின்ற அறிஞர்களாகவும், சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை, சாதி சமய மத மாற்றக் கருதிய சீர்த்திருத்தவாதிகளாகவும்* சித்தர்கள் வாழ்ந்தனர்.

திரவுச் சொல் : துறவு, ஆளும்தன்மை, ஆசை, மன்னுதல், தத்துவம், இம்மைவாழ்வு, முன்னுரை

சித்தர்கள் என்போர் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம். தாரணை, தியானம், சமாதி முதலிய எட்டு வகையான யோகாங்கம் முலம் எண் பெருஞ் சித்திகளைப் பெற்றவர்கள் ஆவர். “சித்தர்” என்ற சொல்லுக்கு சித்தி பெற்றவர் என்பது பொருள்.இக்கட்டுரையில் நாம் சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானத் தத்துவம் பற்றிய செய்திகளை தெளிவாகவும் விரிவாகவும் காணலாம்

வைதீக மதமும், சித்தர்களும்

‘உடம்பு வேறு; உயிர் வேறு; உடம்பு பெரியது; கண்ணால் காணக்கூடியது; உயிர் நுண்ணியது; கண்ணால் காண முடியாதது; சூட்சுமமானது. உடம்பு நிலையற்றது; அழிந்துவிடும் இயல்புள்ளது. உயிர் நிலையுள்ளது; என்றும் அழியாமல் இருப்பது; ஆதலால் உடம்பின் சுகம் கருதிப் பாடுபடுவது அறியாமை. உடம்பைப் பாதுகாப்பதற்காகக் காலங்கழிப்பவர்கள் உண்மை அறியாதவர்கள். இறந்தபின் உயிர் துன்புறாமல், இன்பம் அடைய நினைப்பவரே இதன் பொருட்டு முயல்கின்றவரே அறிவுள்ளவர்கள்; ஞானிகள் என்பது மதவாதிகளின் கொள்கை. இக்கொள்கையைச் சித்தர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர் கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்த்துறை

மற்றும்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“பன்முக நோக்கில் சித்தர் இலக்கியங்கள்”

Special Issue: Volume 4 Issue 2

“உயிரும் உடம்பும் ஒன்றே, உடம்பில்லாமல் உயிர் வாழ முடியாது. இரண்டும் தனித்தனியாக இயங்க முடியாது உடம்பிலே தோன்றி உடம்புடன் வாழ்வதே உயிராகும். உடம்பு அழிந்தால் உயிரும் அழிந்துபோகும். ஆதலால் உடம்பைப் பாதுகாப்பதே பாதுகாப்பதாகும். உடம்பை அப்பழுக்கின்றி உயிரைப் மாசுமறுவின்றி வலுவுடையதாக வைத்துக் காப்பதே உயிரைக் காப்பதாகும்.” இதுவே சித்தர்களின் கொள்கை; நம்பிக்கை.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்;

திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்;

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன்; உயிர்வளர்த்தேனே

என்பது திருமூலர் திருமந்திரப் பாட்டு. “உடம்பு அழிந்தால் உயிரும் அழியும்; உடம்பை அழிய விடுகின்றவர் உறுதியான உண்மை அறிவைப் பெறமாட்டார். ஆதலால் உடம்பை அழியாமல் வளர்க்கும் வழியை அறிந்தேன்; உடம்பைப் பழுதுபடாமல் வளர்த்தேன்; அதனால் உடம்போடு கூடிய ஒன்று பட்ட உயிரையும் வளர்த்தேன்” என்பதே மேலே காட்டிய திருமந்திரத்தின் பொருள்.

இன்றைய விஞ்ஞானிகளும், ஆன்மா தனித்த ஒரு பொருள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆன்மா என ஒன்று தனியாக மதவாதிகள் சொல்லுகின்றபடி அழியாத தனிப் பொருளாக இல்லையென்பதே பல விஞ்ஞானிகளின் கருத்து. சித்தர்களின் கொள்கை இதற்கு ஒத்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இம்மைவாழ்வு மறுப்பு

ஆசை என்பது மனித வாழ்வின் அடிப்படை. இது அளவோடு இருப்பது நலவாழ்வுக்கான ஆதாரம். அளவை மீறுவது வாழ்வின் இடையூறு இந்த ஆசைகள்தான் உலகவாழ்வின் துன்பங்களுக்கு வழி என்பதைச் சித்தர்கள் உணர்ந்து உணர்த்தியுள்ளனர். இது அளவோடு இருக்கவேண்டும் என அவர்கள் அறிவுறுத்தவில்லை இதை அறவே துறக்கவேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்தியுள்ளனர். ஆசையைத் துறந்துவிட்ட வாழ்வு நிலமும் பொழுதும் அற்ற மனிதனை மனம் அற்றுப்போன மனிதனை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. எனவே ஆசையைத் துற என்பது பொருள்மயமான இம்மைவாழ்வின் மறுப்பாகவே அமைந்துள்ளது.

ஆசை வலைப் பாசத்து அகப்பட்டு மாயாமல்

ஓசைமணித் தீபத்தில் ஒன்றி நிற்பது எக்காலம்

(பத்திரிகிரியார். 47)

வாசற் படிகடந்து வாராத பிச்சைக்குஇங்

காசைப் படுவதில்லை அண்ணலே ஆசைதனைப்

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர் கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்த்துறை

மற்றும்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“பன்முக நோக்கில் சித்தர் இலக்கியங்கள்”

Special Issue: Volume 4 Issue 2

பட்டிற்றந்த காலமெல்லாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிற்றந்த ஞானத்தைச் சொல்

(பட்டினத்தார். பொது, 3)

மூவாசை விட்டோம் என்றே தும்பீபற

(இடைக்காட்டுச்சித்தர்- 80)

என்றெல்லாம் ஆசை விலக்கம் வேண்டப்படுகின்றது. இந்த ஆசை விலக்கம் இம்மை வாழ்வின் மறுப்பாய் அமைவதைச் சித்தர் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

சாதி வேற்றுமை :

தீமை செய்யாமல் அறநெறியில் நின்று வாழ்வோர் மக்களுள் வேற்றுமை பாராட்டமாட்டார்கள். உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்ற பிரிவினையை மதிக்க மாட்டார்கள்; மக்கள் அனைவரையும் ஒரே சாதி என்றுதான் நினைப்பார்கள்; எல்லா மக்களிடமும் சமத்துவமாகத்தான் நடந்து கொள்ளுவார்கள். இது, தன்னை அறிந்தவர்களின் செயலாகும். இதனை,

சாதி பேதம் இல்லை – அகப்பேய்!

தானாக நின்றவர்க்கு ஓதி உணர்ந்தாலும் – அகப்பேய்!

ஒன்றுதான் இல்லையடி!

அடக்கமே இன்பம்

எதைப் பார்த்தாலும் அதன்மேல் ஆசைப்படுதல் உள்ளத்தின் இயல்பு. இது எல்லா மனிதர்களிடமும் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து வளர்ந்து வந்த குணம். வானத்திலே விளங்கும் சந்திரனைக் காணும் குழந்தை, அதைப் பிடித்துத் தா என்று அடம் பிடிப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால் அதை நம்மால் பிடித்துக் கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆதலால் ஏதோ சமாதானம் சொல்லிக் குழந்தையின் அழுகையை அடக்கிவிடுகின்றோம்.

எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும் அதை வாங்கித் தா என்று பிடிவாதம் பிடிக்கும் குழந்தைகள் உண்டு. பயன்படும் பொருளால் குழந்தைக்குப் படிப்பினையூட்டும் பொருளாயிருந்தால் வாங்கித் தரவேண்டியதுதான். பயனற்ற பொருளையும் குழந்தைகளின் சண்டித்தனத்துக்கு இணங்கி வாங்கிக் கொடுப்போமானால் அச்செயல் குழந்தைகளின் கெட்ட குணத்தை வளர்ப்பதேயாகும். இச்சமயங்களில் அக்குழந்தைகளை எப்படியாவது சமாதானப்படுத்தி அவைகளின் பிடிவாத குணத்தைக் குறைக்கவேண்டும்.

இப்படி வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள்தாம் பிற்காலத்தில் தங்கள் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஆளும் தன்மை படைத்தனவாக இருக்கும். உள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும் பண்பிலே இளமை முதலே பயிற்சி பெற வேண்டும்; பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும்.

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர் கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்த்துறை

மற்றும்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“பன்முக நோக்கில் சித்தர் இலக்கியங்கள்”

Special Issue: Volume 4 Issue 2

மனம் என்னும் சொல்லை மனஸ் என்ற வடமொழிச் சொல் என்று கூறுவோர் பலர். மனம் என்ற சொல்லை மன்னுதல் என்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்த தமிழ்ச் சொல்லாகக் கொள்வோர் உண்டு. மன்னுதல் என்றால் பொருந்துதல் என்று பொருள். அதாவது, எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும் அதன்மேல் சென்று படிதல் மனத்தின் இயல்பு. மனத்தில் இயல்பை நாம்எண்ணும்போது, மன்னுதல் என்ற சொல்லிலிருந்துதான் மனம் என்ற சொல் பிறந்தது என்பது பொருத்தமாகவே காணப்படுகிறது.

பார்த்த பொருள்களில் எல்லாம் போய்ப் படியும் பண்பு வாய்ந்த மனத்தை அடக்கி ஆளுகின்றவன் அறிவுள்ளவன்; உரம் படைத்தவன்; சிறந்த ஞானி. இவனே இவ்வுலகில் உள்ள துன்பங்களில் இருந்து விடுபடுவான்; சுதந்தரபுருஷனாக வாழ்வான்; இன்பநிலையை அடைவான். இந்த உண்மையை இடைக்காட்டுச் சித்தர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“மனம் என்னும் மாடு அடங்கின்

தாண்டவக் கோனே! – முத்தி

வாய்த்ததென்று எண்ணேடா

தாண்டவக் கோனே!

மனம் என்பது கட்டுக்கடங்காத ஒரு முரட்டு மாடு. அது நமது கட்டுக்குள் அடங்குமானால் விடுதலை கிடைத்துவிட்டது என்று நிச்சயமாக எண்ணிக்கொள்.”

இவ்வாறு தாண்டவக்கோன் என்பவனைப் பார்த்துப் பாடியிருக்கின்றார். இதற்குப்பின் அவர் கூறும் அறிவுரை மிகச் சிறந்ததாகும்.

“தாண்டவக்கோனே! மனத்தை அடக்கி ஆள்வது மட்டும் போதாது. நமது மனத்திலே வசிக்கும் ஒரு பாம்பு உண்டு. அது கொடிய விஷப் பாம்பு. அது நமக்கும் கெடுதியைத் தரும்; பிறருக்கும் தீமையைத் தரும். அந்தப் பாம்பு நம் உள்ளத்திலே குடிகொண்டிருக்கும் வரையிலும் நாம் எந்தக் காரியத்திலும் வெற்றி பெற முடியாது. நாம் தொடங்க செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் வீணாகத்தாம் போய்விடும்.

பகுத்தறிவுப் போதனை

பாம்பாட்டிச் சித்தர், தாம் உண்மையென்று நினைப்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார். உண்மையென்று நம்புவதை அஞ்சாமல் வெளியிடுகின்றவர்கள் வீரர்கள். உண்மையென்று தெரிந்தும், உண்மையென்று நம்பியும் வெளியிலே சொல்ல அஞ்சுவோர் பின்வாங்குவோர் கோழைகள். அவர்கள் எவ்வளவு தான் அறிவுள்ளவர்களானாலும், படித்தவர்களானாலும் அவர்கள் அறிவும் படிப்பும் சமூகத்திற்குப் பயன்படமாட்டர்.

சித்தர் கணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாங்கள் கண்ட உண்மைகளை வீரத்துடன்

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர் கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்த்துறை

மற்றும்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“பன்முக நோக்கில் சித்தர் இலக்கியங்கள்”

Special Issue: Volume 4 Issue 2

வெளியிட்டிருக்கின்றனர். பெரும்பாலான மக்களின் கருத்துக்கு பெரும்பாலான சமயவாதிகளின் கருத்துக்குச் சித்தர்களின் கருத்துக்கள் சில விஷயங்களில் மாறுபட்டதாகவே இருக்கின்றன. ஆதலால் தான் சித்தர் நூல்கள் படித்தவர்களாலும், புலவர்களாலும் அவ்வளவாகப் பாராட்டப்படாமல் கிடக்கின்றன. இன்றும் சித்தர் நூல்களை அலட்சியமாகக் கருதும் பண்டிதர்கள் உண்டு. அவை இலக்கியச் சுவை அமைந்த பாடல்கள் அல்ல; இலக்கண வழுவற்ற பாடல்கள் அல்ல என்று சொல்வோர் உண்டு. இதற்குக் காரணம், சித்தர்களின் தீவிரமான புரட்சிகரமான கருத்துக்கள்தாம். பாம்பாட்டிச் சித்தரிடமும் புரட்சிகரமான பல கருத்துக்களை நாம் காணலாம்.

“உருவச்சிலையை வணங்குவதில் பயன் இல்லை. கற்சிலையிலும், செப்புச் சிலையிலும் உயிரில்லை; உணர்ச்சியில்லை” என்று பாடியிருக்கிறார்.

“உளியிட்டுச் செய்த கருங்கற் சிலையிலே உயிரும் உணர்ச்சியும் உண்டோ? இவ்வுலகத்தில் அச்சிலைகளை வணங்கும் மூடர்களுக்கு அறிவுண்டோ? செம்பைப் புளியிட்டு விளக்குவதனால் செம்புச் சிலையைப் புளியினால் விளக்கி வைப்பதனால் அதில் உள்ள களிம்பு போய் விடுமா? ஒருகாலும் போய்விடாது. அதுபோல, அறிவற்றோரின் – சிலைகளை வணங்கும் அறிவற்றோரின் அறியாமை போய்விடாது. அவர்கள், என்றும் மூடராகவேதான் இருப்பார்கள். இவ்வுண்மையை உணர்ந்து ஆடுவாயாக! பாம்பே! நீ பலரும் இவ்வுண்மையை அறியும்படி ஆடுவாயாக!” என்று சிலை வணக்கம் செய்வோரை மூடர்கள் என்று வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார் சித்தர்.

உளியிட்ட கற்சிலையில் உண்டோ உணர்ச்சி?

உலகத்தின் மூடர்களுக்கு உண்டோ உணர்ச்சி?

புளியிட்ட செம்பில்குற்றம் போமோ; அஞ்ஞானம்

போகாது மூடர்க்கென்று ஆடாய் பாம்பே!

இதுவே மேலே சொல்லிய பொருளமைந்த பாடல், இவ்வாறு சிலைவணக்கத்தைக் கண்டித்த சித்தர் வேத புராணங்களையும் கண்டிக்கிறார். பலரால் புனிதமானவை என்று போற்றப்படும் அவைகளை வீண் உரைகள் என்று விளம்புகின்றார்;

“நான்கு வகை வேதங்கள், ஆறு வகையான சாத்திரங்கள், வேதத்தின் பகுதியான தந்திர நூல்கள், புராணங்கள், சரியை கிரியைகளைப்பற்றிக் கூறும் ஆகம நூல்கள், வகை வகையான வேறு பல நூல்கள் இவைகள் கூறுவன உண்மையெல்லாம் நூல்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பல செய்திகளைச் சொல்வன; தெளிவாக எதையும் சொல்வதில்லை; அவைகள் மூடநம்பிக்கைகள் பலவற்றைக் கூறுவன; ஆதலால் அவற்றைப் படிப்பதிலே வீண்பொழுது போக்கவேண்டாம். பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்து; உண்மையை உணர்ந்துகொள் என்று சொல்லி, பாம்பே! நீ படம் விரித்து ஆடுக!” என்று பாடுகிறார்.

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர் கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்த்துறை

மற்றும்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“பன்முக நோக்கில் சித்தர் இலக்கியங்கள்”

Special Issue: Volume 4 Issue 2

முடிவுரை :

இக்கட்டுரையில் நாம் சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞான தத்துவம் பற்றிய செய்திகளை காணலாம்

துணை நூற்பட்டியல்

1. தமிழ்ப்பிரியன் – சித்தர் பாடல்கள்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை – 600014
முதற்பதிப்பு 1989
2. யோகி கைலாஷ்நாத் - சித்தர் கலஞ்சியம்
கற்பக புத்தகாலயம்
சென்னை 600017
முதற்பதிப்பு 2010
3. முனைவர். கருணாநிதி – பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்
சென்னை 600014
முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2007

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர் கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர், தமிழ்த்துறை

மற்றும்

பிரணவ் ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்திய

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

“பன்முக நோக்கில் சித்தர் இலக்கியங்கள்”

Special Issue: Volume 4 Issue 2

